

[Udenrigsministeren]

inden for FN, der gennemfører en sådan lovgivning, og da virkningen vil udeblive, vil Sydafrika kunne triumfere og sige: dér kan I se, hvad der egentlig kommer ud af disse bestræbelser.

Derimod har vi – for at tage det tredje punkt – med et flertal i dette ting valgt den fremgangsmåde ikke at gennemføre en egentlig lovgivning, men i henhold til folketingsbeslutningsforslagets gennemførelse for et par år siden rettet henstilling til idrættens organisationer, til Elsam og andre, og man kender de forskellige punkter, der er opridset i denne folketingsbeslutning, der jo svarer til det nordiske handlingsprogram, der eksisterer.

Det er det, der er sammenhængen i disse ting, hvor det vigtigste er, at der altså er en afgørende forskel på at lovgive som det eneste land og så gennem de skridt, der er taget, de henstillinger, der er fremkommet, være med til at presse på.

Jeg skal ikke gå ret meget videre i diskussionen med hr. Stinus, men jeg vil give udtryk for min meget, meget dybe beklagelse af at måtte sidde og lytte til hr. Stinus i dag, især når hr. Stinus som en begrundelse for, at det radikale venstre nu anbefaler regeringen at stemme imod Sydafrikaresolutioner, som vi tidligere har stemt for, siger, at det har noget med Danmarks anseelse at gøre.

Hvis regeringen skulle følge hr. Stinus på den kommende 36. generalforsamling i De Forenede Nationer, vil det altså sige, at vi som det eneste nordiske land – for nu at tage det nordiske område – skulle stemme imod resolutioner, der fordømmer Sydafrika på forskellig måde – det ville jo være situationen – og så gad jeg nok vide, hvordan det ville stå til med Danmarks anseelse og Danmarks omdømme, hvis vi fik et sådant mønster.

Derfor kan regeringen naturligvis slet ikke følge hr. Stinus i hans tankegang, og som sagt beklager jeg meget dybt, at de radikale er stået af vognen, når det drejer sig om indsatsen i FN.

Til hr. Bjørn Elmquist vil jeg om hele handlingsforløbet sige, at det naturligvis ikke er rigtigt som påstået, at de nordiske lande eller Danmark har vredet armen om på hollænderne. Vi har givet dem alle de oplysninger, vi overhovedet har kunnet give dem med hensyn til det nordiske handlingsprogram. Vi

har indbudt dem til at tage aktivt del i det videre arbejde. Når det drejer sig om olieboycot som sådan baseret på en lovgivning, har vi anvendt den argumentation, jeg netop fremførte for et øjeblik siden. Jeg håber da inderligt, at hollænderne på en lang række områder, hvor de endnu ikke er nået frem til at virkeliggøre det, der står i handlingsprogrammet, vil gøre det og vil deltage i det videre arbejde.

Jeg forsøgte ellers at svare fru Hanne Engberg på dette med konferencen. Nu forstår jeg, at spørgsmålet koncentrerede sig om, hvorvidt jeg kan være enig i den betragtning, at olie er en del af våbendefinitionen. Jeg vil ikke gå ind i så spidsfindige vurderinger, men vil kun konstatere, at våbenembargoen er en realitet, og at regeringen fortsat sammen med andre regeringer vil arbejde for en olieembargo over for Sydafrika baseret på sikkerhedsrådets beslutninger.

Endelig må jeg atter en gang sige, at hvis loven er overtrådt og det drejer sig om en dansk statsborger som nævnt af fru Hanne Engberg, må vedkommende gå rettens vej – vi har en retssikkerhed og et system, der gør dette muligt. Jeg kan ikke blande mig i – også fordi jeg ikke er bedt tilstrækkeligt om det – dispositioner foretaget i et privat erhvervsforetagende.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg forstår godt, at hr. Gert Petersen og andre ordførere foretrækker at interessere sig for transport af våben i stedet for for transport af olie og olieprodukter, for når det drejer sig om våben, har vi en bindende resolution; det har vi ikke om de andre. Det svarer jo ganske til det, udenrigsministeren siger, nemlig at det interessante og det væsentlige er, at vi får gennemført bindende resolutioner; det er dér, interessen må koncentrere sig. Til gengæld er det naturligvis også vores forpligtelse i forskellige lande at sørge for, at de lovgivninger, der bliver resultatet af bindende resolutioner, bliver overholdt; det er meget vigtigt, at vi gør det.

Der er ikke tale om, at jeg har dækket mig ind under rigsadvokatens udtalelse; jeg har tværtimod refereret den og sagt, at den vil indgå i de videre overvejelser, som jeg skal have med udenrigsministeren. Men rigsadvokaten